

عنوان مقاله:

حکمی یا موضوعی بودن تفسیر در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

همایش منطقه ای پژوهش های کاربردی در علوم انسانی و علوم اسلامی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سمانه اسماعیلی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد خوراسگان

محمد جعفری فشارکی - استادیار دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد خوراسگان

سیما علوی حجازی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد خوراسگان

خلاصه مقاله:

امر حکمی4 در مسائل ماهوی عبارت است از بارکردن حکم معین بر قضیه ی مطروحه، بعد از کشف ماهیت آن. امور موضوعی 5 نیز عبارت است از آنچه حقیقتا در عالم خارج به وقوع پیوسته است. تفسیر قرارداد در معنای خاص خود فقط شامل آثار و نتایج می باشد. اما در معنای عام شامل توصیف، تکمیل و تعدیل نیز می شود. در قوانین فرانسه تعریفی از تفسیر قرارداد به چشم نمی خورد. بنابر ماده 1134 و 1156 این قانون، تنها با پی بردن به قصد و اراده ی طرفین است که می توان عادلانه ترین تفسیر را از قرارداد ارائه نمود. سوال اصلی پژوهش ما حکمی یا موضوعی بودن تفسیر می باشد در راستای پاسخ دهی به این سوال، باید گفت؛ توصیف به معنای تطبیق مصداق با مفاد قانونی در حقوق ایران و در حقوق فرانسه امری حکمی می باشد. تفسیر در جهت توصیف، امری موضوعیست. تفسیر در معنای خاص نیز در حقوق هر دو کشور امری موضوعی می باشد. در تکمیل قرارداد دو حالت وجود دارد؛ اول مواردی که قابلیت استناد به قصد مشترک را دارند، رفع ابهام از آنها امری موضوعی تلقی می شود و دوم مواردی که برای رفع ابهام از آن به عوامل خارجی مثل عرف، عادت و یا قانون مراجعه می کنند که رفع ابهام از این مسائل بسته به موضوع آن عرف یا عامل خارجی می تواند امری حکمی یا موضوعی باشد. تعدیل قرارداد نیز به معنای اتخاذ راه حل جدید در مسیر اجرای قرارداد، در حقوق ایران و فرانسه به امری موضوعی است.

کلمات کلیدی:

امور حکمی، امور موضوعی، تفسیر، توصیف، تکمیل، تعدیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1023007>

